20. 11. 2022 – Protože to je Boží láska

1. čtení: 1Kor 14, 1-4

Píseň (Svítá): S273 – Přemýšlej, děkuj a služ

Základ kázání: 1Kor 13

Kázání: Milí shromáždění,

Bible hovoří o lidském světě s až surovou pravdivostí. Právě proto však stále znovu nabízí také možnost světa zásadně jiného. A tak obsahuje i texty pro případ, že by se lidé nechali strhnout na cestu do Božího království.

1Kor 13 je jedním z mnoha takových. Apoštol v něm píše o ideální situaci, s níž by souhlasili i pohané či lidé bez vyznání: Lidé by mluvili mnohými jazyky – dokonce i božskými, andělskými. Tedy rozuměli by i nadlidským silám. Obsáhli bychom všechno poznání, kolik ho jen ve světě je. Bohatě a štědře bychom rozdávali ze svého potřebným. Dokonce ne hlavně majetku, ale ze své práce.

To by byl lidský svět krásný a dobrý. Blízko tomu, jaký být má a měl být. Jaký být vždycky znovu může. Tedy z lidského pohledu.

Protože apoštol u každého toho lidského ideálu připomíná, že v Božích očích takovýhle lidský ideál ještě *zdaleka není to nejlepší*. Není to *objektivní* ideál. A tak to není ideál *vůbec*. Protože má mnohé problémy. Proto se nad lidskými ideály tyčí až do (z?) nebes ideály Boží. Také proto se v tom dnešním oddílu opakovaně mluví o pravdě. A ještě více pak o lásce, řecky agapé. To jsou totiž Boží ideály pro lidský svět. Pro Hospodina tak samozřejmé, že pravdou stvořeného světa je právě Boží láska agapé k celému Jeho stvoření.

Jistě i proto si ho rádi vybírají snoubenci na svatbu. Včetně lidí bez vyznání. Vždyť předkládá ideál, který je nad lidské ideály. Ukazuje, že nad lidským pochopením a uchopením světa je ještě

pochopení a uchopení Boží. Nesrovnatelně lepší. I kdyby ten lidský svět byl takřka dokonalý podle lidských měřítek.

Protože takřka dokonalý svět podle lidských měřítek má za to, že *nepotřebuje* lásku. Stačí přece vyřešit problémy a starosti ekonomické, sociální, třídní, kulturní, dějinné a biologické. A máme ráj na zemi! Jak o tom hovoří také kapitalismus a socialismus.

Ale Bible, Bůh sám, už tisíciletí říkají: A právě proto se to znovu a znovu nedaří. Právě proto se to podařit *nemůže*. Nelze vyřešit problémy lidského rodu bez Boží lásky agapé. Bez agapé mezi lidmi. Problémy lidského rodu nevyřeší ani sebevětší množství poznání, vzdělání, informací, dat. I kdyby šlo o informace a „data“ z oblasti mimo tento vesmír – od Boha. Jak to dokládají také dějiny všech náboženství.

To vše hlavně proto, že člověk, každá jednotlivá lidská bytost, se většinu života rozhoduje nikoli podle svých *znalostí*, nýbrž podle své *víry*. Tj. čemu věří, o čem je přesvědčen. Protože pevná, exaktní, spolehlivá a kompletní data nemáme ani, když přecházíme silnici. Tím méně, když jde o rozhodování o lidském zdraví. Nebo při výběru partnera. Nebo zaměstnání. Nebo při (ne)výchově dětí. A právě lásku lze *jen věřit*. Nelze ji *nikdy* dokázat. Ale kdo by věřil v láskyplný svět a všemohoucího Boha?

Tak i náboženská víra je nevyhnutelně vždy vírou *poučenou*. Jinak nejde o víru, ale o pavíru-pověru. Jak to opět dokládají dějiny církevní i obecně náboženské. A základní informací, základním poučením, biblické víry je právě Boží *láska* ke světu. K celému stvoření. K lidstvu. Ke každému jednotlivému člověku. Kterou buď Bohu uvěříme, nebo ne. A proto je bez agapé sebevětší sebeoběť, i kdyby do roztrhání těla, snadno jen ke zlému. Tolik rodičů se tak strašně obětovalo pro své děti, až jim zničili život. Až je zbavili jejich vlastní zodpovědnosti. Až obětovali i svou manželskou, partnerskou lásku. A děti jim i vy třiceti, čtyřiceti bydlí doma – bez partnera, bez práce, s prázdným a zbytečným životem. Například.

Protože láska je neodlučitelná od pravdy. A pravda od lásky. Jde o dvě strany stejné „mince“ – Boha. Proto je láska trpělivá a

laskavá. Nezávidí. Nevychloubá se. Není domýšlivá ani ambiciózní. Nejedná nečestně, podle, podrazácky. Proto láska nehledá *svůj* prospěch, ale prospěch a dobro *bližního*. Druhého. Někoho jiného. Agapé dovede nepočítat křivdy a dokonce se neraduje ze špatnosti. Naopak se vždycky raduje *z pravdy*. I když pravda někdy bolí. Také v partnerských nebo rodinných vztazích. Také před Bohem. Také ve společnosti a církvi. A to už se, samozřejmě, mnohým lidem nelíbí.

Tak se ukazuje hlubší „problém“ lásky: Všichni chtějí být milováni.. Přijímat lásku– to chce každý. Milovat *jiného* – k tomu už je ochotno výrazně méně lidí.

Také proto hned v další kapitole napsal apoštol Pavel, že ti, kteří se drží Boží lásky agapé, mají hlavně usilovat o dar *prorocké řeči*. Tj. řeči Boží pravdy. Božího slova soudu i milosti. Božích názorů a pohledů na věc. Protože jsou pro dobro *ostatních*. Ani Ježíš nic nezískal ze svých proroctví. Stejně jako žádný z proroků starozákonních. Ale kolik dobra tím nabídli ostatním – nejnižším jednotlivcům i nejvyšším vrchnostem!

Protože součástí prorockého slova je stále vždy slovo soudu, slovo kritiky. Součástí pravdy není jen povzbuzení a naděje. Ale také zvěstování, co všechno je blbě. A proč tomu tak je. Ne že by z toho proroci nebo láska měli radost. Nakonec i světský svět již nahlédl a přijímá, že není možné napravit problém nebo zlo, které je tajeno. Dokud se o něm nemluví. Dokud je o něm nařizováno a prosazováno mlčet. Dokud se o něm neví. Tak hluboká je Boží láska – přítomná i v Jeho slově soudu.

Nikdo také nechce být milován nepravdivě. Lživě. Nikdo nechce být milován pro falešný obraz sebe sama. Stejně jako pro své peníze, úspěchy, konexe. Nýbrž takový, jaký je. K čemuž u každého člověka patří také mnohé nedobré, otravné, zbytečné, sebestředné, pyšné, hříšné – a tak zlé.

A Bůh právě tak člověka miluje. V takovou vzájemnou lásku doufají a o takovou usilují také upřímní manželé a partneři. Pokud překonali dětinské, romantické, růžovoučké iluze a bludy. Jak i o tom hovoří apoštol jedním „dechem.“

A tak má být i církev velmi odlišná od světského světa – dokud nepřijde Kristus se svým královstvím. Nemá hlavně využívat a zneužívat ochotné – klidně až na dřeň. Nemá dávat prostor a moc těm, kteří vlastně nedělají v církvi nic. Nebo nic dobrého. Tj. k dobru bližních. Naopak má Kristova Církev stále znovu zvěstovat pravdu – i podle toho se pozná. Pravdu Božího slova milosti *i* soudu. Jakkoli vždy v pokoře, že zatím poznáváme jako v zrcadle, hádance, částečně.

Tak má být láska agapé základním principem a nejvyšší ideou lidské společnosti. V rodině. V církvi. Ve státě. V jednotlivci. Protože tak je stvořen celý svět, řecky kosmos. A čím častěji je agapé přednější všeho ostatního, tím lépe funguje daná skupina, společnost i jednotlivci – tím lépe zvládají nejen své problémy, ale také pomáhají ostatním s těmi jejich. Ba dokonce mnohým se již dopředu podaří zabránit.

Také proto, že agapé *nikdy* nehledá *svůj* prospěch. Ale dobro a prospěch bližních. Ostatních. Těch druhých. Ale paradoxně tento prospěch, dobro ostatních agapé hledá *vždy vlastní* službou, prací, námahou, obětí. *Nikdy* obětováním někoho jiného.

Amen.

Píseň: NEZ406 – Dej nám moudrost, odvahu